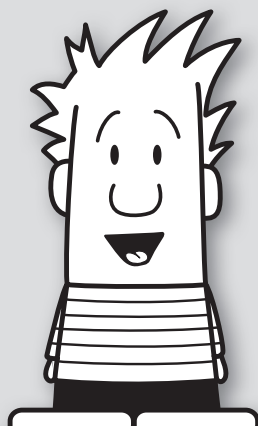

JOEHOE,
KOM EENS HIER!

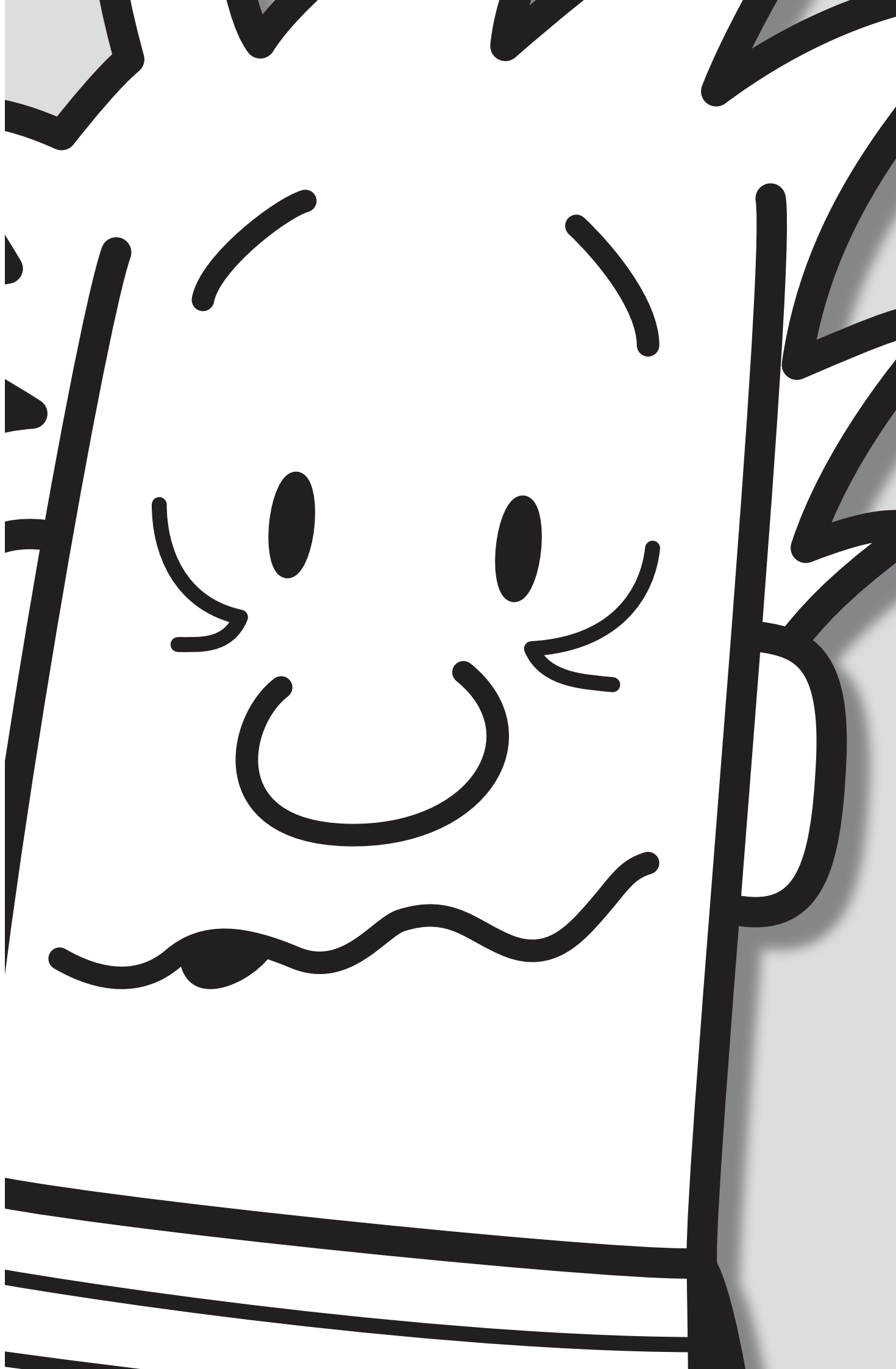

**NIET
ZO
DICHTBIJ!**

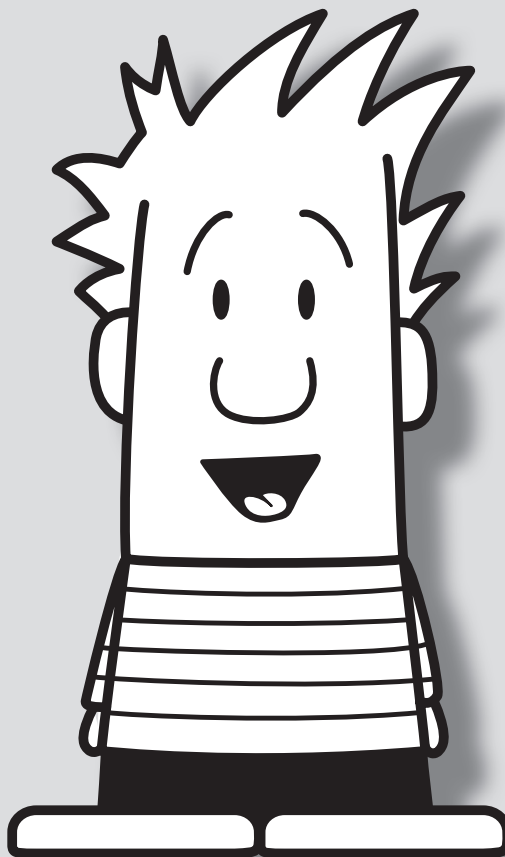

**JEMIG!
IK KRIJG HET
ER BENAUWD VAN.**

HA, VEEL BETER.

HOI, IK BEN
MAX MODDERMAN,
EN IN DIT BOEK
(MIJN EERSTE) ZET IK
DE KLAS OP STELTEN.

**MAX
MODDERMAN**

HarperCollins

Voor dit boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® ten behoeve van verantwoord bosbeheer.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam

Copyright © 2017 Beck & Matt Stanton Pty Ltd
Oorspronkelijke titel: *Funny Kid For President*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2019 HarperCollins Holland
Vertaling: Angelique Verheijen
Omslagontwerp: DPS
Omslagbeeld: Matt Stanton
Foto auteur: Jennifer Blau
Illustraties: Matt Stanton
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Soest
Druk: Tesinska Tiskarna

ISBN 978 94 027 0369 6
ISBN 978 94 027 5847 4 (e-book)
NUR 282
Eerste druk juli 2019

Originele uitgave verschenen bij HarperCollinsChildren'sBooks, een divisie van HarperCollinsPublishers Australia Pty Limited.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises Limited
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

Het eerste
hoofdstuk
stinkt!

Iemand heeft in het opslaghek gepoept.

Echt gepoept. Midden op de vloer. Het hoopje ligt in het donker op de vloer te slapen als een eenzame babymol.

WAT DE...?

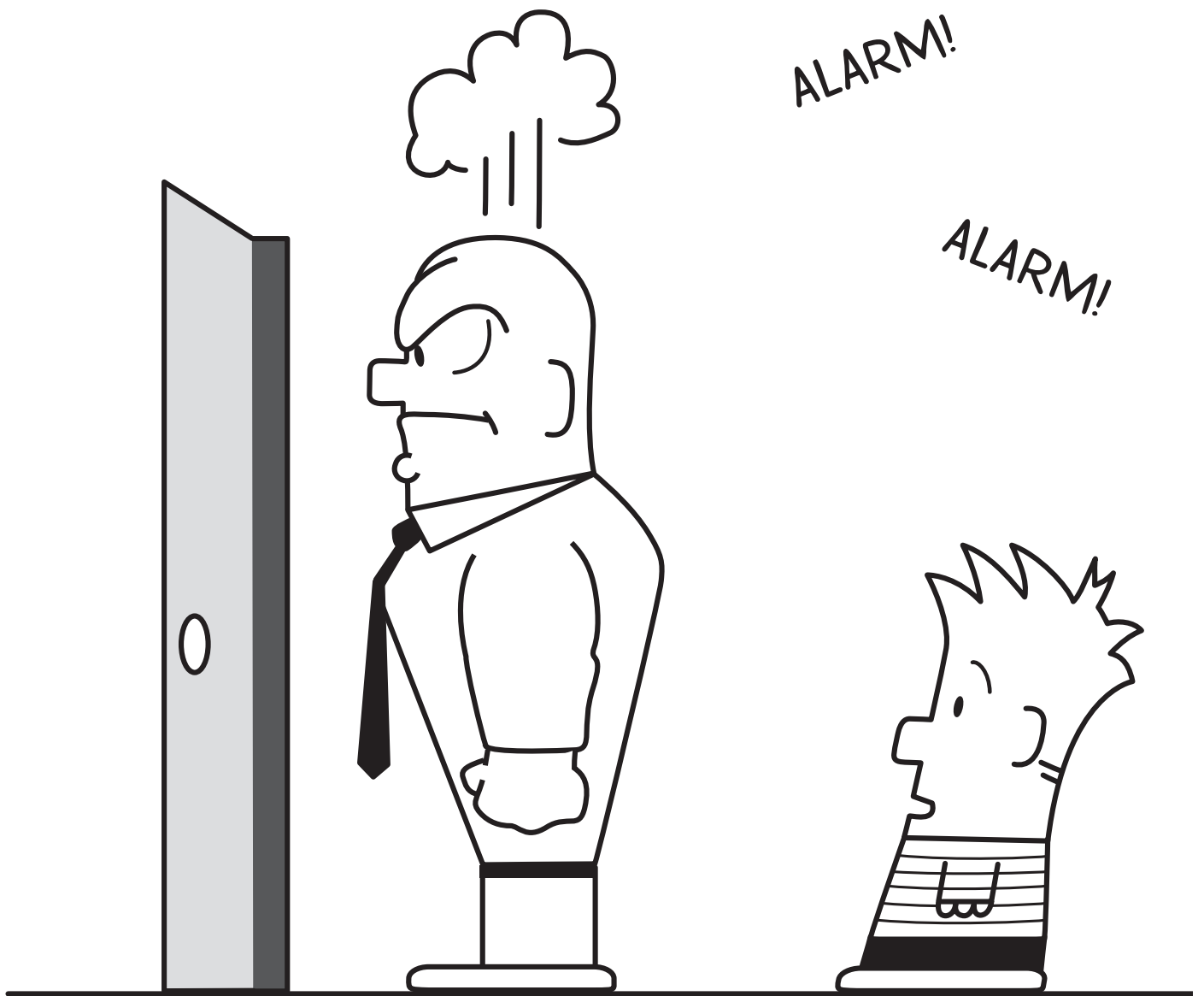

Dat is onze meester, meester IJzinga. Vanuit de deuropening kijkt hij dreigend neer op het drolletje, alsof hij het met de kracht van zijn blik wil laten verdampen.

Meester IJzinga lijkt niet op een normale meester. Hij heeft meer weg van zo'n haarloze gorilla die gebakken puppy's eet als ontbijt. De meeste meesters en juffen zijn een beetje, je weet wel, suffig, maar meester IJzinga ziet eruit alsof hij ijzeren tralies verbuigt als hij zich eens lekker wil ontspannen.

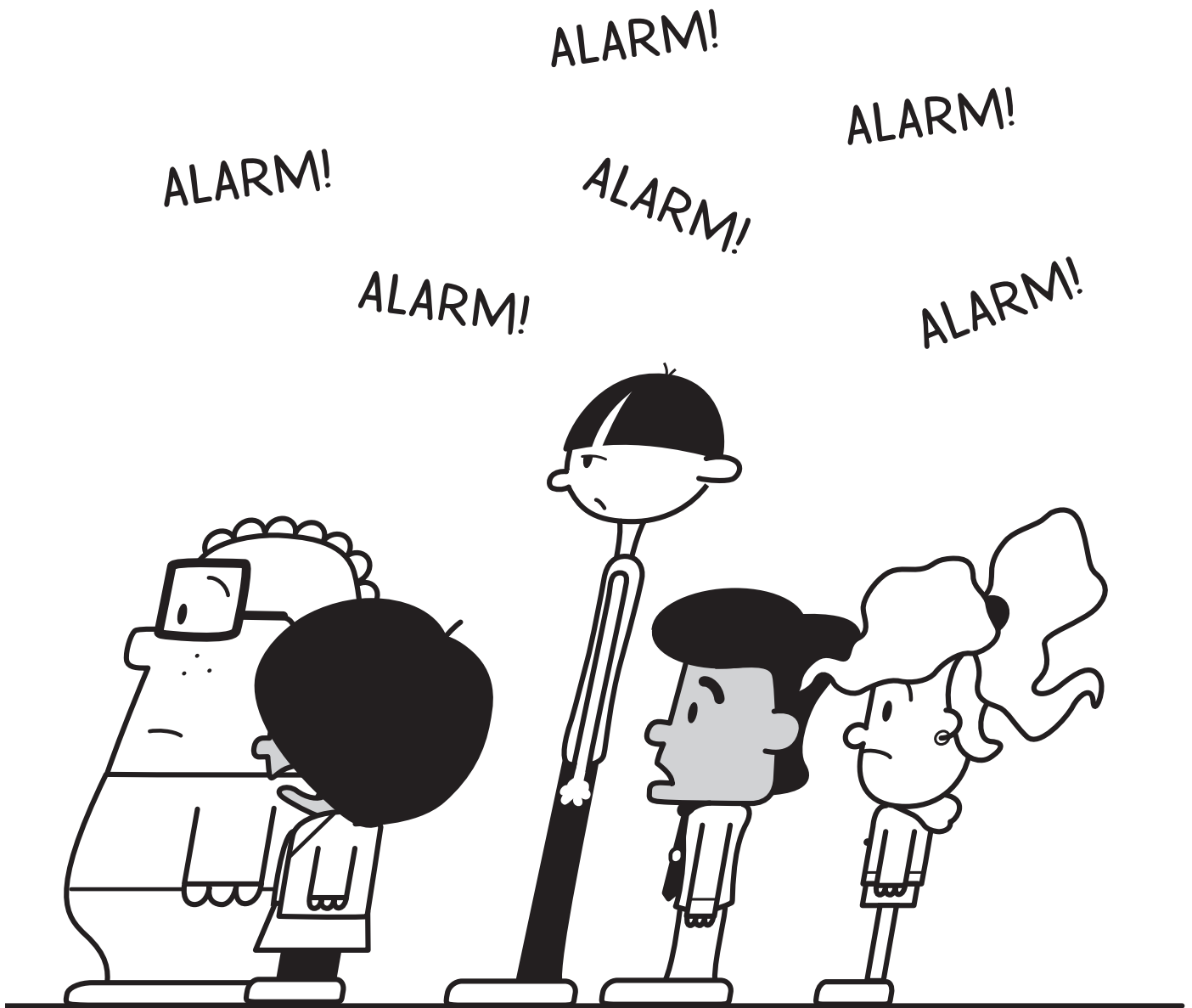
Dat klinkt cool. Maar dat is het niet.

Starend naar de drol op de vloer neemt meester IJzinga langzaam de kleur van een overspannen aardbei aan. De aderen in zijn hals kloppen als slakken die willen wegvlugten voor zijn gezicht. Normaal gesproken is dit het moment dat hij 'TWINTIG RONDJES!' gaat gillen, wat betekent dat we met z'n allen door de klas moeten rennen terwijl hij 'obstakels' voor onze voeten gooit. En je mag van iemand die het heeft meegemaakt aannemen dat het pijn

doet om als een menselijk vel papier vast te zitten in de printer.

Meester IJzinga is een vulkaan die ieder moment kan uitbarsten. Ik overweeg serieus om onder mijn tafel te kruipen. Hij kan om de kleinste dingen ontploffen; als iemand zijn huiswerk vergeet (schuldig), als iemand zijn tas niet bij zich heeft (schuldig) of

als iemand vergeet zijn broek aan te trekken (niet te snel oordelen!)

Maar deze keer is het wel heel erg. Nooit eerder heb ik een hoofd zo rood zien worden. Daar staat tegenover dat er ook nog nooit een drol in het opslaghok heeft gelegen.

Ik heet trouwens Max.

Ik zit op Scholengemeenschap Roestheuvel, in meester IJzinga's klas.

Ik heb die drol niet gedraaid.

Meester IJzinga draait zich om en kijkt ons een voor een aan. Voor iemand met zo'n groot hoofd heeft hij piepkleine neusgaten. Ze zetten uit en zakken in terwijl hij door de klas stampet, puffend als een aap met darmkramp.

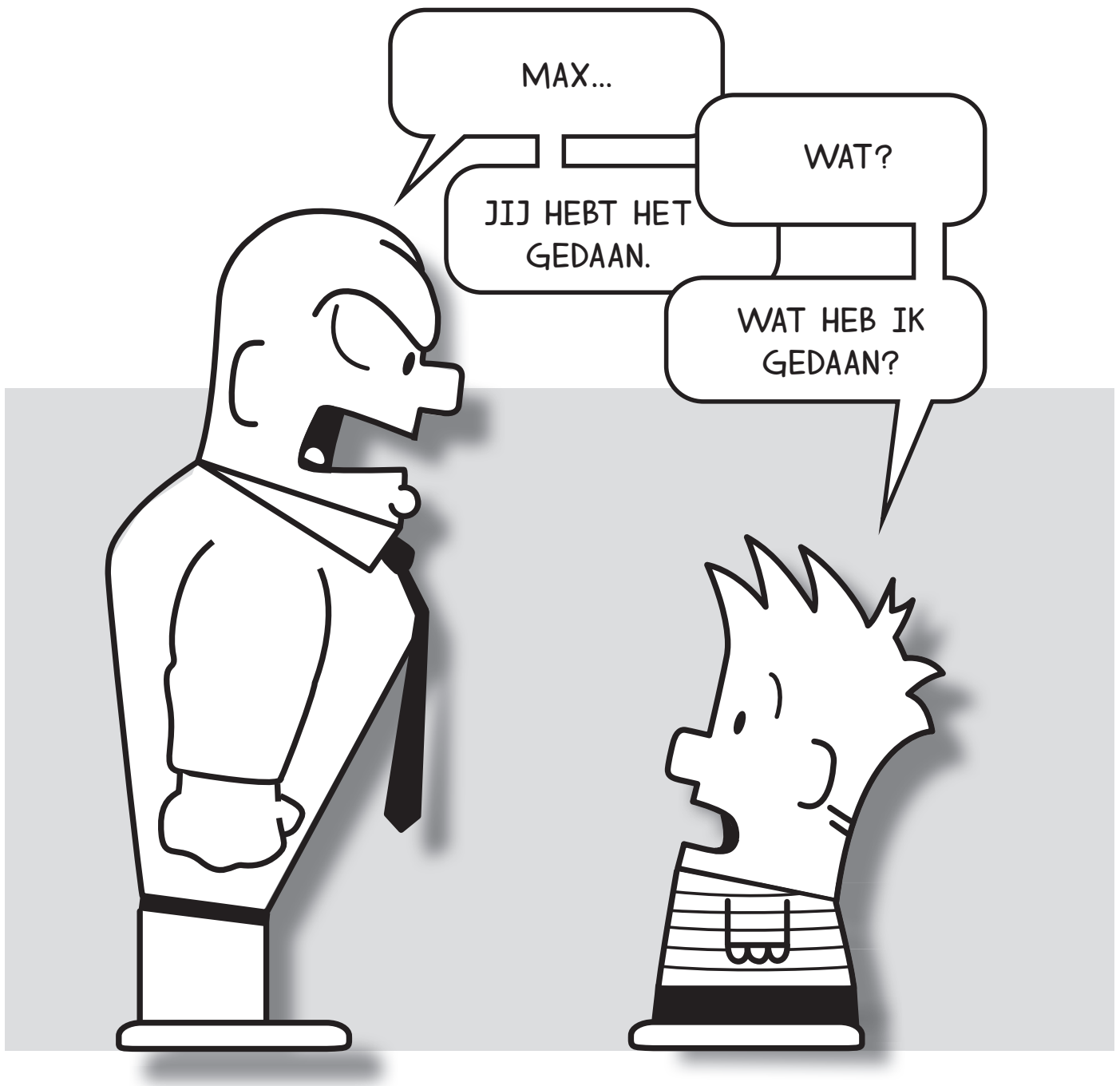
'Jullie geloven het misschien niet, maar ik weet wie die... gruwel daar heeft neergelegd. Daarvoor hoef ik alleen maar in jullie valse kleine oogjes te kijken,' zegt meester IJzinga.

Hij kijkt naar Emily en Layla, naar Jos en Richard. Hij lijkt Kevin niet te verdenken, al heb ik zo mijn twijfels.

Kevin eet heel vaak chili con carne.

Meester IJzinga houdt stil voor mijn neus.

Dit is een goed moment om te vertellen dat meester IJzinga niet zo dol is op mij. Ik denk dat het komt doordat ik nogal slecht ben in sport, en dat betekent

voor meester IJzinga dat er weinig reden is om mij in leven te houden.

‘Jij hebt... Daarbinnen, dat ding in het opslaghok. Dat heb jij gedaan.’

‘Nee, niet waar,’ zeg ik. Het lijkt me het best om

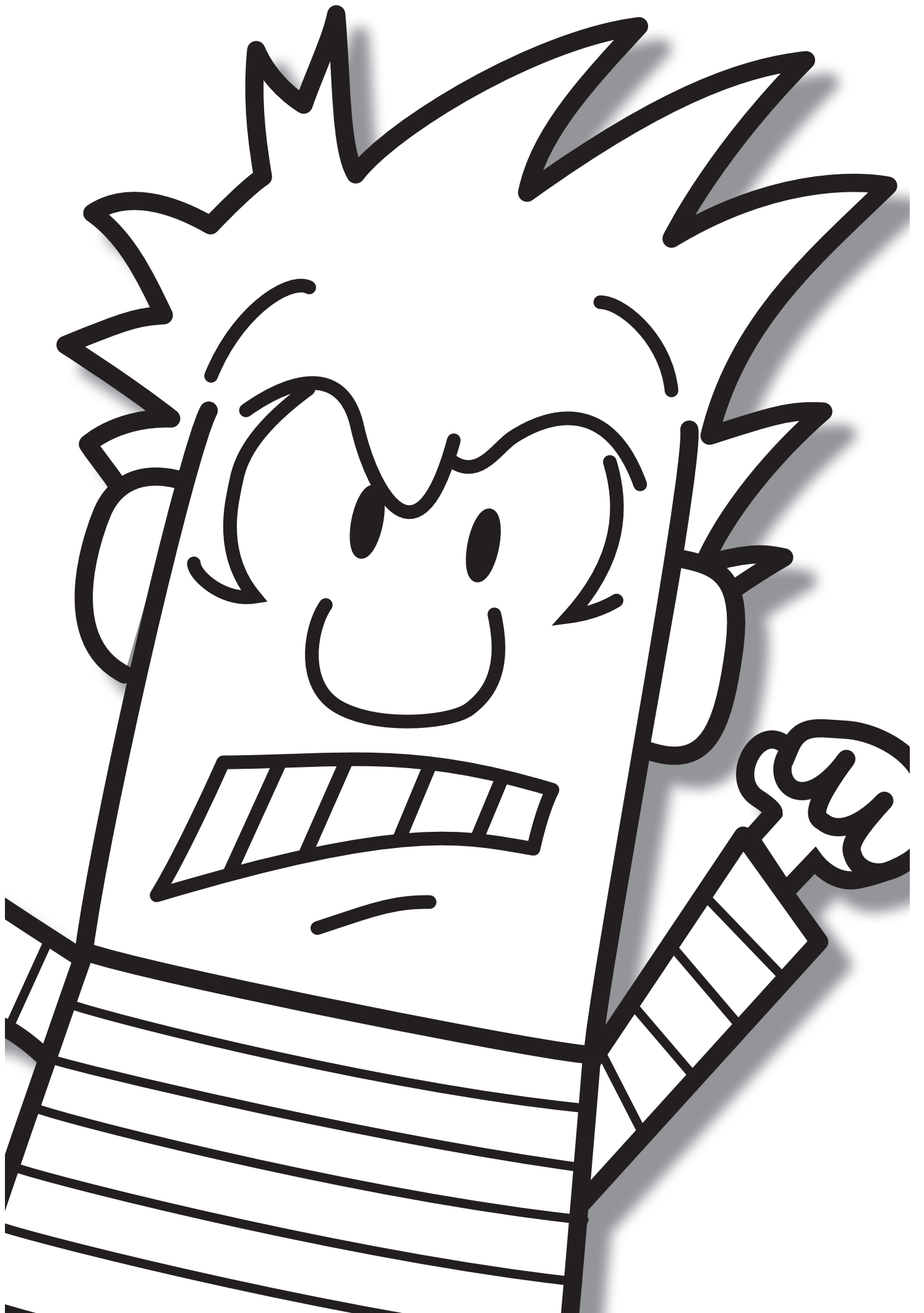
kalm te blijven. Het is tenslotte niet mijn drol.

‘Ja, jij was het, Max.’ Hij zet zijn handen in zijn zij en knijpt. Ik hoop altijd dat hij een keer zoveel kracht zet dat zijn hoofd als een uitgedrukte puist uit elkaar spat.

‘Ik heb het echt niet gedaan, meester IJzinga.’ Hij lijkt niet overtuigd, dus ik besluit iets meer informatie te geven. ‘Ik heb al sinds maandag niet meer gepoept.’

De hele klas staart me vol walging aan. Te veel details?

‘Dat is echt smerig, Max,’ zegt de meester en hij geeft me een doos met tissues.

‘Wat moet ik hiermee?’ vraag ik.

‘Werk dat ding weg.’

(Tot zover mijn plan om kalm te blijven.)

‘Nu meteen, Max. Of DERTIG RONDJES.’

Niet te geloven. Wat is dit goor. Ik pak de doos met tissues aan en sleep mezelf naar het opslaghok.

Daar ligt de drol op me te wachten. Hij lijkt zich van geen kwaad bewust. Ik kijk naar de drol. En dan naar de tissues. En weer naar de drol.

‘Waar moet ik hem in doen?’

Meester IJzinga grijnst. ‘Ik zou mijn broodtrommel erbij pakken als ik jou was.’

Hij vindt zichzelf zoooo ontzettend grappig.

